

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vnuſ coniux teneatur alteri debitum reddere die festo? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

guare: & idèo non peccat mortaliter vxor, vel vir,
si in die festiuo debitum petat: sed tamen grauius
est peccatum, si sola delectationis causa petatur,
quam si propter rimorem, quo quis sibi * cauet de * Al. tit.
lubrico carnis, debitum petat.

Ad primum ergo dicendum, quod non fuit puni-
ta mulier illa, propter hoc, quod debitum reddidit,
sed quia postmodum se temere ad diuina ingessit
contra conscientiam.

Ad secundum dicendum, quod ex auctoritate illa,
non potest probari, quod sit peccatum mortale;
id quod sit in congruum. Multa enim ad * mundi. * Al emis-
sionem carnis pertinentia exigeabantur de necessitate, datione.
recepit in veteri lege, quæ carnalibus dabatur, quæ
in noua lege non exiguntur, quæ est lex Spiritus.

ARTIC. VII.

vñus coniunx teneatur alteri debitum red-
dere in tempore festiuo?

269

A septimum sic proceditur. Videtur, quod non
teneatur tempore festiuo reddere debitum. Quia
seccantes & consentientes, pariter puniuntur: vt pa-
rt Roman. I. Sed ille qui reddit debitum, consentie-
tenti, qui peccat. Ergo & ipse peccat.

¶ 2. Præterea, Ex præcepto affirmatiuo obligamur
ad orandum, & ita ad aliquod tempus determinatum.
Irgo pro tempore illo in quo quis orare tenetur,
reddere debitum non debet: sicut nec eo tempo-
re quo tenetur temporali domino ad speciale obse-
quium.

SED contra est, quod dicitur 1. Cor. 7. Nolite frau-
dare inuicem, nisi ex consensu ad tempus, vt vacetis
rationi. Ergo quando coniunx petit, reddendum
est ei.

RESPONDEO dicendum, quod cum mulier ha-
bet potestatem in corpore viri, quantum ad actum
generationis spectat, & è conuerso; tenetur vñus
alteri debitum reddere quocumque tempore & qua-
cumque hora; salua debita honestate, quæ in talibus
Supplementum.

OO exi-

578 QVÆST. LXIV. ART. VII.
exiguntur: quia non oportet, quod statim in publico
reddat debitum.

Decr. 23. Ad primum ergo dicendum, quod ille quantum
q. 5. c. Si in se est, non consentit, sed id quod ab eo exigitur,
dicat vir inuitus & cum dolore reddit, & ideo non peccat. Hoc
enim est propter lubricum carnis diuinitus ordinatum, ut semper petenti debitum reddatur, ne aliqua
occasio peccati detur.

Ad secundum dicendum, quod non est aliqua ho-
ra determinata ad orandum, quin possit recompensari
in alijs horis: & ideo obiectio non cogit.

QVÆST. LXV.

De pluralitate vxorum, in quinque articulos divisus.

D Einde considerandum est de pluralitate vxo-
rum.

¶ Circa quod queruntur quinque.
¶ Primo, vtrum habere plures vxores sit contra-
gem naturæ?
¶ Secundo, vtrum aliquando fuerit licitum?
¶ Tertio, vtrum habere concubinam sit contra le-
gem naturæ?
¶ Quarto, vtrum accedere ad concubinam sit pec-
catum mortale?
¶ Quinto, vtrum aliquando licitum fuerit haber-
concupinam?

270

Tho. 4. d.

23. q. 1.

ar. 1. ¶

seq.

* in li. de

bono con-

jug. c. 15.

30. 6.

+ lib. 6.

fent. d. 33

g. A.

* in li. de

bono con-

jug. c. 15.

30. 6.

ARTIC. I.

Virum habere plures uxores sit contra legem
naturæ?

A D primum sic proceditur. Viderur, quod habere
plures uxores non sit contra legem naturæ. Conscietudo enim legi naturali non praudicat. Sed
habere plures uxores, peccatum non erat, quando mos
erat, ut August. * dicit, & habetur in litera +. Ego
habet plures uxores non est contra legem naturæ.
¶ 2. Præterea, Quicumque facit contra le-
gen naturæ, facit contra præceptum: quia sic
lex scripta habet sua præcepta, ita & lex naturæ.
Sed Augustinus * dicit, quod habere plures uxores
non est contra legem naturæ.